

GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 59.

W B SRZODĘ DNIA 25. LIPCA 1798.

Z Wiednia d. 18. Lipca.

Minister zagranicznych Interesów, krabia Cobenzl, który był od Cesarza Jmć w szczególniejszych zleceniach do Rasztaft i do Seltz wystany, powrócił tu po odbytych w Seltz z bywszym dyrektorem Neufchateau konferencyach d. 13 t. m. nazad.

W całym Ktwie Steiermarku zaślubiono w przeszłym wojskowym roku, tak cywilnego iak wojskowego stanu 6850 par; urodziło się 27,868 ludzi, a 31,954 umarło. Stołeczne miasto Gratz zajmuje w tym rachunku 253 ślubów, 894 urodzonych, a 1092 umartych ludzi, a wojskowość 58 ślubów, 70 urodzonych, i 1511 umartych.

W margrabstwie Morawii w takimże przeciągu czasu zaślubiono 11,946 par, urodziło się 59,780 ludzi, a 47,903 umarło. Stołeczne miasto Bryn zajmuje w tym rachunku 58 ślubów, 280 urodzonych, a 296 umartych. — W części Cesarzkiego Śląska zaślubiono 2,793 par, urodziło się

13,344 ludzi, a 10,871 umarło. Stołeczne miasto Opawa zajmuje w tym rachunku 114 ślubów, 455 urodzonych, a 413 umartych.

Z Neapolu d. 12. Czerwca.

Wojskowe przygotowania w naszym państwie już ustały; woyska nasze cafała się nazad i są na stopień pokoju postawione. Rząd nasz odebrał urzędową wiadomość, że Francuska flotta około Sycylii przeszła, gdzie nabrawszy świeżey żywności popłynęła ku Malcie.

Z Włoch. d. 3. Lipca.

Kommenderujący we Włoszech jenerał Brune odebrał od samego jenerała Buonaparte list o wzięciu Malty, który kazał drukować, i przy wydanej z tego powodu do armii swojej odezwie, ogłosić. Z okazji tej kazał między żołnierzy wino rozdawać. — Jenerał Berthier napisał także do Francuzkiego konsula w Rzymie pod d. 14 czerwca o wzięciu Malty list, o czym ten doniósł zaraz konsulatowi, a konsulat senatowi i trybunatowi. Obydwa okazali

przez wydane rezolucye swoje z tego zdarczenia ukontentowanie. Konsulat Rzymski dawał z tej okazji w Frascati wielki obiad, a wojskowość Francuzka w Rzymie obchodziła przez różne uczty tę nowinę.

Pod dniem 21 czerwca odebrano prosto z Malty wiadomości. Francuzi mieli tam niezmiernie znaleźć skarby wywiezione z Lorettu i wiele kosztowności znaczniejszych Włoskich familij, tudzież skarb zakonu, skarbcę kościelne i szpitalu. Dnia 15 zostawiwszy tam destateczny garnizon ruszyła cała Francuzka flotta ku Alexandryi w Egipcie. Dnia 19 odpłynął z tamtąd W. Mistrz z wielu kawalerami wielkiego krzyża; ale dokąd swą obrócił podróż nie wiadomo. Dnia 20 wyszedł już rozkaz, żeby wszyscy kawalerowie Francuzcy i emigranci opuścili tę wyspę.

Angielska flotta pod admirałem Nelson, weszła d. 19 do portu Melsyny w Syeylii, i po trzech dniowym zabawienu się popłynęła ku Malcie. Przed odpłynieniem oświadczył Angielski admirał, że każdy okręt wieżący żywność do wysp Maltańskich zatopi. Ztąd wnoszą, że ma zamiar blokowania tej wyspy, i oderżnięcia jej wszelkich dwozow żywności, bez których się nie łatwo obejść potrafi.

Z Londynu d. 6. Lipca.

Stosownie do ogłoszonej ostatniej w Irlandyi odezwj odnoszą teraz w wielu okolicach buntownicy broń i wydaia swych dowódcow. Później nie nastąpiły już żadne wojenne czynności, i w krotce spodziewamy się zupełnego ukończenia rewolucyj.

Wysłanie 12,000 millicyj Angielskiej do Irlandyi, która już na okrętach była, wstrzymane jeszcze zostało, ponieważ wice król margrabia Cornwallis, zapew-

nia rząd Angielski, iż madosyć się do przy prowadzenia i utrzymania spokojności w Irlandyi. — Irlandzka lotterya, której ciągnięcie tego roku w Londynie nastąpić miało, będzie teraz, gdy już zaczęta się uspakaić w Irlandyi, ciągniona w Dublinie. — Głowy straconych Wexfordskich buntowników Harvey, Keugh, Gorgan &c. postawiono na palach na środku miasta w Wexford.

Rachują, że już przeszło 24,000 zgineło buntowników w Irlandyi. Obieszni dowodcy Harvey i Colalough, którzy się ukryli w pieczarze na wyspie Salte, przypsobili tam sobie na długi czas żywności, i procz tego 2000 gwineow przy nich znalezione. Dwóch dowódcow Wexfordzkich buntowników Perry i Fitzgerald błąkaia się jeszcze z małą garstką swych stronników, ale i ci wnet głodem lub bronią, jeżeli się jeszcze będą chcieli bić, pokonanemi zostaną.

Przedwczoraj były pokoje ukroła w St. James otwarte, na których się P. Pitt pierwszy raz po swojej znaydował chorobie, i z innemi stanu ministrami potym tajną miał konferencyą. Często cierpięszcze attak nerwow. P. Farguhar jest ieden z doktorow, któremu się na zaręczenie P. Dundas, powierzył. Niewątpia, że w krotce przyydzie do zupełnego zdrowia, tylko mu wypoczynku potrzeba. Ponowiona znówu pogłoska, że P. Pitt złoży swoy urząd, a lord Grenvill pierwszym lordem, P. Beyder zaś kanclerzem stanu zostaną, nie znayduie żadney wiary.

Wczoraj podpisał król odezwę względem cudzoziemcow, którzy do Anglii przybywają lub odieżdżają. Dla cudzoziemcow będzie osobna kancelaryja na ulicy

Kron. w Westminster urządzona, nad którą w jego mocy zabronić Francuzom maszerowania przez Hiszpanią do Portugalii. P. Flint, bywszy sekretarz P. Wickham z roczną pensją 500 f. szt. będzie miał dozor, i tam wszystkie paszporta dla cudzoziemców, pozwolenia mieszkania &c. wydawane będą.

Na ostatnim pocztowym okręcie z Gravelises przybył nowy Francuzki agent do wymiany niewolników, obywatel Niou, z synowicą swoją Pelletier i służącym do Dower. On luźnie obywatela Nittmann. Zabrane w Ostendzie Angielskie woyska mają być za równą liczbę Francuzów w krótko wymienione. Wieści, które w Pa-ryżu o negocyacyach pokoju rozpierzch- no ścigała się do wymiany niewolni- ków.

Xzna Jork oddała przedwczoraz na polach za ulicą Gower, korpusowi milli- cyi parafii St. James, przykrótkiej prze- mowie poświęconą tegoż dnia zrana w kościele chorągiew. Przypadkowaczowie zmierna przytym była liczba.

Z Filadelfii piszą, że wojenna Angiel- ska szalupa, de Braak, z kapitanem Dref- i 39 officyerami, z maytkami i żołnierzami w tamtejszych wodach się zatopiła. Wszy- stek iey lud składał się z 83 osób.

Z Lizbony donoszą pod d. 24 czerwca, że bardzo zażąda odiażdu stamtąd jenerała Stuart, gdyż usługi iego były tam bar- dziej teraz, niżeli kiedy potrzebne. Fran- cuzki konsul domagał się u rządcy Alikan- tu, żeby iego naród od wszystkich opłat był wolny, gdyż w krótko pokaże się tam eskadra Francuzka.

Rozchodzi się tu pogłoska, że król Hiszpański uwiadomił dwor Portugalski przez umyślnego kuryera, który z d. 19 na 20 czerwca w Lizbonie stanął, iż nie jest

szczerze w Lizbonie Angielskie woyska i emi- granci staną przy Mafra obozem.

Pocztowy okręt Xżę Adolf płynący z Lizbony do Falmut, był iak wiadomo 150 godzin na zachod od Finisterre przez Francuzkiego korsarza Tyger z Morlaix zabrany. Na tym okręcie znajdował się jenerał Pigot z swoją żoną i ze 20 officye- row z Gibraltaru iako przejeżdżających. Wszyscy ci okupili ten okręt i swoją wol- ność za 17,000 dolarow, i powrocili na- zad do Lizbony.

Konwoy, który nie dawno nasza eska- dra pod brzegami Flandryi pod kapitanem Lamford zabrała, składał się powiększej części z Francuzkiej własności. Francuz- ki kommissarz zakupił dawniej, według naszych gazet, na rachunek Francuzki bar- dzo wiele do budowy okrętów na polno- cy drzewa i wymowił sobie, żeby od poł- nocney fregaty do Francuzkich portow odprowadzone było. I to był ten wy- zey wspomniany konwoy; lecz z tylko o- kręty z niego mają być zatrzymane, któ- re samemi do budowy okrętów potrzeba- mi były ładowne.

Jenerał Murrey jest rządcą Portsmouthianowany. — Kompania wschodnich In- dyj nawiąza wielkie okręty, które potrzeby okrętowe i woysko do wschodnich Indyy zawiezą, i nim tam popłyną do Lizbony wstąpią. — Dochod z taksy na wszystkie wychodzące i przychodzące towary, któ- ra się już zaczęła, rachują na 7 mill. f. szt.

Wiadomość, którąśmy tu z Paryża odebrali, że Buonaparte d. 12 czerwca wziął Maltę, wielkie tu wrażenie uczyniło.

Wyrachowano tu teraz że Buonaparte dwie drogi mieć będzie z Alexandryi do wschodnich Indyy. Pierwsza najkrótsza wynosi 2600 Angielskich mil, z których 900 potrzeba odbyć lądem przez gorące pustynie Syryi, a 1700 mil wodą. Druga przydłuższa wynosi 4000 mil, z których 500 lądem przez Suez, a 3500 wodą potrzeba odbyć. Na flocie Buonaparte znajduje się Dolomien, komandor orderu Maltańskiego, gorący republikanin, który za insurrekcyą pod W. Mistrzem Rohanem na 7 letnie więzienie skazany został, ale się ucieczką uratował. Domyślają się, mówią tutejsze pisma, że przez dwie Francuzkie fregaty, które pod pozorem naprawy od miesiąca kwietnia w Malcie leżały, zdobycie tej wyspy pod pewnemi warunkami umówione zostało.

Lord St. Vincent blokuje wciąż po dług najnowszych wiadomości w 28 okrętów port Kadyx. — Papiery stoją dziś 49½ za sto.

Z Turynu d. 27. Czerwca.

Francya podejmuje się przywrócić w Piemontie spokójność i ieden tylko na dwor nasz wkłada warunek, to jest ogłoszenie powszechney i zupełney amnestyi. Podługiey rozwazdze zezwolił rząd nasz na to, i ułożono się z ambasadorem Francuzkim. Ugodzono się przy tym, iż w zakład przychylności dworu Turynskiego, będzie Francuzom cytadella Turynska, iedna z najpiękniejszych dzieł Vaubana, oddana. Ugoda ta podpisana wczoraj wieczor została, i przez umyślnego kurye

ra jenerałowi Brune przesłana, dla ułożenia się ostatecznie z P. St. Mersan o kapitulacyą.

Z Neapolu wysłano pocztowy okręt d. 29 prairial z rana do Malty, z uwiadomieniem Buonapartego, że Angielska flota mocna 12 liniowych okrętów, pokazała się dzień przed tym przed Neapolem i popłynęła równo ze świtem na drugi dzień ku Sycylii.

Z Paryża d. 5. Lipca.
Zapewniają, mowi *le Conservateur*, że król Sardynski upraszał rządy Francuzkiey o pomoc do uśmierzenia panujących w jego kraju zaburzeń, i że Francuzki ambasador za poprzedniczy warunek żądał ustąpienia woyskom Francuzkim cytaelli Turynskiej. Jakoz w tym momencie, mowi tenże dziennik dalej, dowiadujemy się, że cytadella Turynska w zakład przychylności króla Sardynskiego rządy Francuzkiey jest oddana. Lecz to jest fałsz, iak rozpuszczono, że król Sardynski zrzekł się swej korony.

D. 18 czerwca wyszły z Tulonu 2 pocztowe okręty do Buonapartego, każdą inną drogą, tak że przynajmniej ieden do niego dożyć musi. D. 20 wyszedł także inny okręt pocztowy Lodyan, na którym się kilku podróżnych znajduje, a między innemi Tallien, który, iak słychać, idzie do Malty iako rządowy kommissarz.

Daymy, mówią tutejsze pisma, że Anglicy zetkaią się z Buonapartem, czego się teraz nie spodziewamy, i zwyciężą go zupełnie, czego się tym maiey spodziewamy, gdy on transportowe okręty na przód posłał, wszelako im się ten bohater, nie

podda, ale raczej swój okręt na powie-
trze wysadzi.

Obywatel Delomien, który się jako
uczony na flocie znajdował, miał dawniej
będąc podstarszym na wyspie Malcie prze-
pyszny gabinet minerałów w Valletta, któ-
ry tam musiał zostawić. Teraz znalazł
tam znowu swój przedziwny zbiór, i ten-
jak się domyślał, będzie do Francyi
przeniesiony.

Słychać że Francuzi 4,500 uwięzio-
nych Turków w Malcie znaleźli; uwolnio-
no ich natychmiast i będą za uwięzionych
w Turczeskich Maltanczyków wymienionemi.
Radość tych więźniów z odzyskania wol-
ności była nad zwyczaj wielka i ofiaro-
wali się wszyscy służyć na flocie Buona-
partego i iść z nim gdzie on tylko będzie
chciał.

Król Neapolitański, mowi! *le Conser-
vateur*, wziął za złe, że Buonaparte bez
jego zezwolenia opanował wyspę Maltę.
Pretenduje on, że jest panem tej wyspy,
i że zakon Maltanski, który mu co rok na
znak hołdu Sokoła oddawał, nie miał tyl-
ko używanie oney. Z tej okazji przywo-
dzi tenże dziennik, że Papież był podobnie
właścicielem państw Neapolitańskich, gdyż
mu król Neapolitański oddawał dawniej
jako lennik co rocznie namiot.

Dyrektoryat nie jeszcze dalej urzę-
downie o wyprawie Buonaparte nie oznay-
mił. — Leonard Bourdon powrócił przed
kilką dniami z swej podróży do niższej
Saxonii.

Z Brest d. 29. Czerwca.

Przeszłej nocy przybył tu umyślny
posłaniec z Conquet z doniesieniem, że od
strony Ouessent i S. Magdaleny tęgasłysza-
no kanonadę, i że tam zapewne Anglicy i

w Roscoff usilowali wylądować. Natych-
miast wysłano 2 korwetty do uważania
przesmyku du Four i 2 zbrojne szalupy
do uważania owej wyspy; lecz zda się,
że to była prozna trwoga, gdyż owe sza-
lupy już nazad powróciły. Łądem wysta-
no generała adiutanta Mayer, żeby się o
wszystkim wywiedziało, tudzież oddział
wojska do odparcia Anglików, jeżeli by
się pokazali. Conquet leży tylko 07 mil
złąd. Zdać się iż zamiarem Anglików ie-
dynie było porwania z brzegów cokolwiek
bydła, co im się podobno nie ze wszystkim
udało. „

Z okazji ważnego zdobycia Malty
przez Buonapartego, wnoszą wczoraj de-
patowany Pon de Verdun w radzie 500,
żeby na nowym moście, gdzie dawniej
statua Henryka IV. stała, wystawić wspa-
niały monument na pamiątkę narodowych
zwycięstw. Odłożono do dalszego czasu.

Na miejsce obywateli Monge i Dau-
nou, którzy do ciała prawodawczego
wchodzą, mianowani są Duport i Bartho-
li na Francuzkich kommissarzy w Rzy-
mie.

Dyrektoryat wydał już przepis, ja-
kim sposobem obchodzone tu będzie zwy-
czajne święto dnia 14 lipca. W wigilię w
wieczór o godzinie 6 zapowiedziane bę-
dzie wystrzałem z armat na drugi dzień
święto. Wystrzały te z armat będą na dru-
gi dzień d. 14 o godzinie 6 i w południe
ponowione, a po południu będzie ceremo-
nia na Marsowym polu odprawiona. Ofi-
tarz oyczyzny będzie tam chorągiewami,
trofeami i statuiami przyozdobiony. Dla
dyrektorów, ministrów, ambasadorów i
posłów zagranicznych, dla konstytucyj-
nych władz, &c. będą miejsca przyoto-

wane. O godzinie 5 z rana zaczęło się procesja z domu na Marsowym polu, dawniej szkoły wojskowej. Za przybyciem do ołtarza oyczyzny, muzyka przeegra Hymn wolności, prezydent będzie miał mowę, a potem muzyka przeegra hymn na dzień 14 lipca. Wojsko czynić będzie manewry, dalej puszczony będzie balon z różnemi napisami i trzech kolorowemi chorągwiemi, potem procesja powróci nazad w tym samym porządku.

W radzie starszych czyniono już wiele przełożeń, żeby katalogi książek, prozy &c., nie podpadały stęplowi. Rozumiają, że rada starszych odrzuci to rozciągnięcie stęplu.

Gdy przymuszona pożyczka 3 mill. wielkich talarów, które rzeczpospolita Rzymska Francya ma zapłacić, bardzo nie skoro idzie, i ledwie 15ta iey część weszła dotąd do kasy rzeczpospolitey Francuzkiej, będzie zatym exekucją wojskową wybierana.

Słychać prawdę, że bywszy konwencyi członek Riou, który o zamianę ien-cow do Anglii wysłany został, ma także mieć niektóre zlecenia do pokoju, gdy się Angielski rząd miał do tego skłonnym okazać. Z nim mają Leonard Bourdon i Bourgoing negocjować; lecz tu nie wierzą temu, równie iak w pogłoskę, że P. Pitt pod imieniem hrabiego Cambridge, iako par Angielski z ministerium wychodzi.

Aresztowanego bankiera Michel mieszkającego na ulicy S. Antoniego usprawiedliwiałą tutejsze pisma.

Papież miał upraszać W. Xcia Toskańskiego o pozwolenie wolnego w Florencyi mieszkania, ale mu odmówione być miało. Dyrektoryat Francuzki miał

mu z resztą pozwolić udać się do Hiszpanii. W Toskanii powiększają wojsko do 20,000 ludzi.

Do Bordeaux, Toulous, Orleans i innych wielkich miast idą już ztąd codziennie poczty, a w krótko chodzić będą do wszystkich wielkich miast rzeczpospolitey Francuzkiej. — Dyrektoryat domaga się u króla Sardyńskiego uwolnienia wszystkich więźniów za polityczne mniemania trzymany.

Redaktor mieści w sobie przełożenie ministra zagranicznych związków, obywatela Talleyrand Perrigord, uczynione dyrektoryatowi, iż z powodu wielu skarg od neutralnych mocarstw względem zabierania okrętów, nader konieczną musi się rzeczą być zdaie, aby ciato prawodawcze przeryzało całkowicie wszystkie ustawy względem przyzow, i żeby zakłócenie oważność przyzow do rozwiązania dyrektoryatowi zostawione było.

Z Bazylei d. 2. Lipca.

Radość Szwaycarów względem odwołania Rapinata nie była długa. — Jenerał Schauenbourg, Rapinat i kommissarz wojskowy Reuhieres przybywszy d. 27 czerwca do Zurich, tam główną kwaterę założyli, potem odbierali odwiedzenia od tamtejszych konstytucyjnych władz, i z tej okazji powiedzieli tym, że obywatel Rapinat jest przez dyrektoryat Francuzki w urzędzie swoim kommissarza rządu Francuzkiego w Szwaycaryi i w wszelkiej do tego ściągającej się władzy potwierdzony. Obywatel Laharpe dosyć znany przez uszczypliwe pisma przeciw Szwaycaryi, został na miejscu obywatela Bay z Berna, który powtórnie i dobrowolnie swój urząd złożył, członkiem dyrektoryatu obrany,

a obywatel Ochs zastąpił obywatela Pfylfer, który także, ale dodał iż z rozkazu powtórnie podziękował. Obywatel Fossard deputowany z kantonu Lemańskiego przejeżdżał tedy do Paryża z doniesieniem obywatelowi Laharpe o iego na dyrektora obraniu, czego zapewne nie przyymie.

Z Bryn d. 18. Lipca.

Wiadomość o zaszłej bitwie między W. Wezyrem i Pasman Oglu, z powodu otoczenia fortecy Widynu, nie tylko, że się potwierdza, ale procz tego następujące do niej przydają szczegóły: Pasman Oglu był zapewne o wielości amunicyi W. Wezyra uwiadomiony, zakazał przeto swemu woysku, żeby ani jednego wystrzału w czasie ataku tegoż W. Wezyra nie czyniło, co tym pewniey mógł uczynić, gdy iego woyska za kosztami i worami węgą wypchanemi bezpiecznie stać mogły. Gdy ogień W. Wezyra co raz bardziej słabiec zaczął, i nakoniec kiedy niekiedy dał się ledwie wystrzał słyszeć, wniosł Pasman Oglu, czego zdawał się oczekiwać, że W. Wezyr musiał się już wystrzelać, wypadł nagle naprzód i tak zręcznie działał, że blisko 10,000 ludzi z armii W. Wezyra na placu położył. Smutną tę wiadomość doniesiono umyślnym kuryerem do Belgradu, zkąd natychmiast muszą wszystkie żywności, wiele prochu, ołowiu, fuzy &c. do armii W. Wezyra przysłać. — Pasman Oglu wielką zrobił zdobycz i znaczniejszą część opanował magazynów.

Belgrad jest teraz prawie pusty; reszta co zaraźliwa choroba nie zgrasowała, wynosi się z Belgradu i ledwie 3 albo 4 widać tam otwarte sklepy. Z garnizonu nawet uciekała co dzień kupami, i utrzy-

muia się częścią rabunkiem, częścią przechodzą do Pasman Oglu. Tego roczna zaraźliwa choroba jest szczególnie złego gatunku. Zarażeni nią zwykli natychmiast lub w kilka godzin umierać; niektórzy wytrzymują do dwóch dni, a którzy dłużej wytrzymają, zwykli w zaciekłość wpadać i własnymi zębami ciało swe szarpać. Jest to najokropniejszy widok, patrzeć na umierających tych ludzi w największych cierpieniach, a wszelako nie można uprzedzonych Turkow do tego nakłonić, żeby na tak oburzający ludzkość widok, przestąpili okrutny swej religii przepis i pomarłych na zarazę swych braci pogrzebać kazali. Ciała leżą kupami na ulicach Belgradu i zarażają powietrze, przez co rozszerza się choroba do innych zdrowych okolic. Już mówią, że jest wiadomość od regimentu stojącego w Ligano, że się tam znaki tej choroby pokazują. Użyto zaraz naydogodniejszych środków i przez cały ten dystrykt rozciągnięto kordon. Dla zmocnienia kordonu od Zemlina wysłano jeszcze d. 3 lipca Niemieccko Banackie woyska.

Z Berlina odbieramy pod dniem 10 t. m. wiadomość, że bywszy Francuzki poseł w Berlinie obywatel Caillard miał u króla pożegnalną, a następcą iego obywatel Syeyes wstępłą audyencyą. Ostatni był także pierwszy raz pod czas humagiuna królowey prezentowany.

Z Arau d. 3. Lipca.

Obywatel Rapinat znajduje się tu. — Dnia dzisiejszego przesłał dyrektoryat wielkiey radzie list generała Schauenbourg pod dniem 30 czerwca w tych zawarty wyrazach:

” Obywateli Dyrektorowie! Deputa-

cya, któraście d. 6 t. m. (24) do mnie przysłali, uwiadomiła was zapewne o intencji kommisarza rządowego, iż nie chce wykonywać wyroku swego d. 30 prairial względem ścieśnienia wolności druku. Dyrektoryat rzepłtey Francuz: tego samego jest zdania. Zlecił mi w liście swoim d. 9 żebym wam oświadczył, iż daie w tym dowod swego uszanowania dla praw narodow; lecz że to powinno być dla ciała prawodawczego i dyrektoryatu Helweckich nowem powodem do okazania się przyziacielskimi dla rzecyzpospolitey Francurkicy; iż dyrektoryat oczekuje po ich rzetelności otwartzego i przyjaźniejszego postępowania, jak dotąd okazywali; iż nadewszystko spodziewa się, że ciało prawodawcze nie będzie przeciwne w mianowaniu dwóch obywateli do dyrektoryatu, na których wybor kommisarza rządowego padł; i że pospiesz się do wydania ustawy przeciw wykroczeniom prasy i zachwałosci pism peryodycznych, przez co dogodzi się celowi wyroku dnia 30 prairial. Obywatele Dyrektorowie, uznacie zapewne ważność tych uwag, które mi dyrektoryat wykonawczy wyraźnie zalecił do uczynienia wam, i spodziewam się, że w krótcie będę mógł donieść mu, iż jego dobroczynne widoki dopełnione zostały. „

Podpisano *Schauenbourg*.

Z Bazylei d. 4. Lipca.

Stosownie do pisanego listu przez generała *Schauenbourg* do naszego rządu, i do uczynionego zalecenia przez kommisarza *Rapinat*, ostatnie mianowanie przez ciało prawodawcze dwóch członków do dyrektoryatu, zostało bez skutku. Obywatele *Ochs* i *Dolder*, mianowani poprze-

dniczo, utrzymali się na swoich stopniach. Obywatel *Laharpe* jest odrzucony.

Z Rasztdt d. 7. Lipca.

Konferencye w *Seltz* już ustały: minister *Franciszek Neufchateau* wyjeżdża jutro do *Paryża*, a hrabia *Cobenzl* opuszcza poitrze *Rasztdt*. Ekwipaże hrabiego przybyły już tu dzisiay z *Seltz*. Nie wiadomo jeszcze jak daleko się negocyacye udały i czy się ugodzono na ułożone punkta.

Z Hagi d. 10. Lipca.

Wczoray po odebrany poselstwie od dyrektoryatu dekretowało ciało prawodawcze przy powszechnych radości okrzykach, że aresztowane osoby po dniu 22 stycznia na wolność wypuszczone będą, i dzisiay odzyskały już wolność. Są to 22 b. w. szcych reprezentantow, którzy w domu *Busch* siedzieli, i 6 członków bywszey kommissyi zagranieznych związkow, *Bicker*, *Queysen*, *Hahn*, *Greevers*, *Jordens* i *Beeveren*, które w *Woerden* w *Horn*, w *Breda*, &c. siedzieli. Aresztowane po dniu 12 czerwca osoby, to jest exdyrektor *Lange*, *de Beere*, *Flosvan*, *Amstel Okersee*, *Vonck*, &c. poty będą siedzieć, poki nowe prawodawctwo nie postanowi względem nich. Nowe ciało prawodawcze zgromadzi się d. 31 lipca. Zgromadzenia pierwiastkowe rozpoczęły się w całej rzecyzpospolitey.

Z Bruxelli d. 5. Lipca.

Na rozkaz generała *Hatry* wszystkie nadpotrzebę będące woyska w fortcach na lewym brzegu *Renu*, przeydą na prawy brzeg. Wiele jazdy i piechoty rozpoczęły już marsz swoy z *Trewiru*, *Luxembur*, *ga*, &c. do *Koblentz*. Blokada *Ehrenbreitstein* będzie teraz z największą popieraną żywością.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRZODĘ DNIA 25. LIPCA 1798.

Z Bruxelli d. 6. Lipca.

Ostatnie listy z Flisingsi wyrażają, że admirał Angielski Oaslow krąży z nader wielką eskadrą przed Texel, trzymając oraz stanowisko tego portu w ścisłym obleżeniu, że jeden konwoy okrętów handlowych chcący tam wpłynąć, wpadł w ręce Anglików, pomimo strzelania z baterjów. Admirał Angielski znalazłszy tam jeden statek pod neutralną banderą, po przeryczeniu jego papierów, kazał go uwolnić. Też same listy dodają, iż siły morskie W. Brytanii codziennie jeszcze pomnażają się na morzu płaoczym, że w tym momencie zaaydują się przed wszystkimi portami Rzeczypospolitey Batawskiej, że przejmują wszystkie statki Hollenderskie i Francuzkie, i że ciężko przewidzieć jak będzie można odmienić ten przykry stan rzeczy, który zupełnie niszczy handel Hollenderski oraz całego Belgium, i lud do niecierpliwości przywodzi. Nieprzyjaciel oczekuje jeszcze na posiłki. Przy uściu Morzy i przed portem Helvoetfluy pokazała się nowa eskadra z 10 okrętów, fregat i

kutrow złożona. Tym sposobem przygotowane uzbrojenie Batawów, które w krótcie miało rozwinąć żagle dla odparcia Anglików, w ścisłym niż kiedy jest obleżeniu, i nie będzie mogło wypłynąć, iak tylko podając się na niepewność bitwy. Anglicy wzmacniają się także w okolicach Zeelandyi, dawney Flandryi, i przy uściu Skaldy. Mówią, iż pomiędzy okrętami Angielskimi widziano powiewającą banderę Rosyyską. Oddział woyska postanego niedawno do wysp Waleheren i Cadsant, ma wynosić do 6000 ludzi; korpus więc w tym momencie tam zebrane składać się może z 12,000 ludzi. Z pomiędzy różnych obozów, największy jest przy Flisindze założony. Wiele korpusów jazdy, które zajmowały stanowiska między Boulogne, Calais, i Gravelines, pomknęły się ku Dunkierce, i mają się udać ku Flandryi nadmorskiej. Donoszą za rzecz pewną, iż jedna część sił, które były zgromadzone na brzegach Normandyi i Bretanii, mają przez nasie okolicę udać się do brzegów Rezu. Ta okoli-

716
 czność zdaie się dowodzić, iż rząd Fran-
 cuzki zamierza wyprawy przeciwko An-
 glii, dla zwrócenia odąd swoiey uwagi
 ku Niemcom. — W tych dniach w wielu
 częściach Flandryi wszczęły się porusze-
 nia insurrekcyjne, lecz za przybyciem
 tam woysk z Bruxelli, Gand i innych
 mieysc poblizszych, spokojność publiczna
 przywroconą została.

Z Konstantynopola d. 10. Czerwca.

Pokoy między Rosyą i Persyą został
 w Tiflis podpisany. Cesarz Rosyyski od-
 daie Persyi wszystkie zdobycze, wyiaw-

szy niektóre miasta i dystrykta nad mo-
 rzem Kaspiskim, między któremi znajdu-
 ją się miasta Derbent i Bukkow. Rosyą
 utrzymaie jednak do tego czasu korpus
 woyska na granicach Persyi, wzdłuż rzek
 Kur i Cyrus.

Z Kopenhagi d. 10. Lipca.

Sześć wojennych okrętow Rosyys-
 kich i 1 fregata przybyły pod rozkazami
 admirała Kruse do naszych okolie, i stoją
 między Steven i Drogoe na kościcach. Za
 kilka dni popłynię ta eskadra daley na
 północne morze.

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodniej Galicyi oznaymiają edyktem niniey-
 szym Panu Adamowi Walewskiemu: że Pan Ignacy Linowski w Krakowie mieszkają-
 cy utychbze sądow, o zapłacenie summy 350 ezer: zł: na niego załobę podał, i o po-
 moc sądową ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowany zostacie, lub czy
 wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduie się, iemuż Panu Walewskiemu tutey-
 szego patrona Stanisława Zarzeckiego ziego szkoda i jego kosztem, zastępcą posta-
 nowiły, z którym ten Proceśs podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się i ukończo-
 ny będzie; przeto on edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w prze-
 ciagu 90 dni sam się stawit, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy
 wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego
 sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które
 do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi. W przeciwnym razie wszelkie nie do-
 godne wypadki z zaniebdania wyniknąć mogące, sam sobie przypisać winien będzie;
 gdyż tak C. K. prawa opiewają.

Józef de Nikorowicz.

Joz. de Cronenfels.

Gellinek.

Z Rady C. K. sądow ssi: Krakowskich zachodniej
 Galicyi d. 30. czerwca 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krak: zachodney Galicyi oznaymiają edyktem ninieyszym
 Panu Adamowi Walewskiemu Opatowa niegdys dziedzicowi: że Pani Estera z Li-
 nowskich Dahlkova utychbze C. K. sądow o zapłacenie 1500 ezer: zł: z prowizyą pod
 dnem 1go lipca r. b. załobę na niego podał, i o pomoc sądową, ile sprawiedliwość
 wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie on się znajduie, lub czy wcale w
 C. K. krajach dziedzicznych zostacie, iemuż Panu Walewskiemu patrona tuteyszego
 Pana Wolickiego, ziego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowić, z którym ten
 procęśs podług ordynacyi sądowej rozpoczenie się i ukończony będzie; przeto on Edy-

ktęm niaieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie ieszcze przyzwoitym sam się stawiał, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te wyznaczonemu zastępcy wcześnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu, tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi: ile że w przeciwnym razie niedogodność z zwłoki wynika. iącą sam sobie przypisać winien będzie. Tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Joz. de Nikorowicz.

Kraufs.

Jos: a Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 4 Lipca 1798 roku.

Weinmann.

Na dniu 31 Sierpnia r. b. w kancelaryi państwa kameralnego Promnika białego Orangeria i inasze różnego gatunku drzewka, przez licytacya za gotową zapłatę sprzedane będą. Ta odmiana terminu licytacyynego ninieyszym każdemu do wiadomości się podaje, ażeby ci którzy sobie tych drzewek kupić życzą na dniu 31 sierpnia t. r. o godzinie 9tej siana w tuteyzey kancelaryi Promnickiey zwyczajnym wadium opatrzeni dosprzedarzy następujących drzewek, które podane będą znajdowali się iako to:

52 sztuki Cytrynowe częścią w kryblach okutych częścią w naczyniach garcar- skich osadzone taxowane są	37 ryń: 25 kr.
18 Sztuk pomorańczowych detto dett	14 — 45 kr.
1 detto cyprysowy detto	1 — 30 kr.
19 detto wielkich figowych drzewek po zł: ryń: 2	38
2 detto maieyszych po kr. 30	1
27 Bobkowego i różnego gatunku drzewa	13 — 40 kr.
7 sztuk karczochow po kr. 3	21 kr.

w summie 106 Z.R. 4 kr.

Sprzedarz tychże drzewek albo po iedynczo albo wogulności stanie się, iak się okoliczność do lepszego sprzedania się pokaże.

Działo się w Promniku d. 13 lipca 1798 roku.

Jozef Widmann prefekt.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachod: Galicyi oznawmują Edyktem inieyszym: iż dobra Jedlińsko z należnościami do zadłużoney malsy Wilhelma Jakobsona należące, na 3 części podzielone.

a) Miasteczko Jedlińsko z Folwarkiem wsi Jedlonka i należnościami, iako to: ro-
lami i młynem w Sysowka, wioskami nowa Wola i Wola Gutowska:

b) Folwark Gułow z przyległą wioską Brot i młynem tamże:

c) Folwark Zawady na rzecz wierzycielow do wspomnioney malsy zadłużoney zbiegających się, naywięcey dającemu, na 3 lata, od 1go sierpnia r. bieżącego rachując, w arędowną poselsyą dane będą, z tym iednak warunkiem, iż gdyby w przeciągu czasu dzierżawy tez dobra albo część z nich którakolwiek, po upłynionym pierwszym dzierżawy roku, za nayprzyzwoitszą dla malsy cenę sprzedane były, arędowna poselsyą od dnia zawartego zakupiającym kontraktu, nie pierwey iednak iak po upłynieniu całego roku, ustanie.

Kto sobie część którą albo cały klucz tych dobr warędę wziąć życzy, nie-
chay się dnia 31go lipca roku bieżącego w kancelaryi ziemskiej w Radomiu przed komornikiem Radomskim Maxymilianem Mireckim iako do licytacyi delegowanym kommisarzem zayduie, gdzie oraz warunki arędy publikowane będą, które iako i

...w entarze tych dobr przed licytacyą urzeczono Pana komornika przezyrzyc se
bie każdemu iest wolne. W Krakowie dnia 9 lipca 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Piekarski.

Joz. de Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szl: Krak: zachod: Galicyi.
Elsner.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą niniejszego
Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: od sądu pozwolono
i jest, aby do ogólnie wszystkich ruchomych i nieruchomych dobr majątności po s. p.
Wincentym Chwalibogu w Galicyi zachodniej pozostałych, zbieg wierzycielow był
otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużone
go prawo mieć rozumieli, obwieszczają się, ażeby aż do dnia 30 września 1798 pre
tensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionemu w osobie
Pana adwokata Męcisławskiego kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szla
checkiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale
też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi bydź żądają, oka
zali, ile że po upłynieniu przepisane go czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci,
którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich
urzeczono go dłużnika w tej prowincyi anaydujących się dobr, bez żadnego wyłączenia
oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub
rzeczy iakie prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya
na rzeczy iakiej nieruchomej do dłużnika należącey zabezpieczona była tak dalece, iż
takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli mimo tego, iż im prawo do nadgródze
nia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie ad
ministratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane i jest, przeto wszyst
kich wierzycielow na dzień 11 paździer: 1798 o godzinie 9 z rana do tutejszego C. Kr.
sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie
ustanowiony administrator masy Elzbieta Chwalibogowa lub potwierdzonym, lub
też innym obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do której jednak nikt,
iako tylko wierzyciel tej samej masy zdolnym bydź może podług §. 93 i 94 obraną
bydź ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny,
iako władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iako daleko adminis
trator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycie
lom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług § 95
zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iako i deputacyi
wierzycielow od tutejszego sądu nastąpi. Tym nakoniec Edyktem i wierzyciele za
staw czyli hipotekę mający wzywają się. Podług tego więc każdy ma sobie posta
pić, i szkoły unikać, gdyż w tym C. Kr. dzicze kraie ustanowionych praw prze
pis zachodzi. Dan w Krakowie d. 2 Czerwca 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

W. Roskoschny.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Cracoviensi Galiciæ Occidentalis.
Weinmann, secr.

Cef. Kr. pełnomocney Kommissyi zadworney Galicyi zachodniej.

We Lwowie znaleziono kartę białą, ośmioletawym stemplem nacęchowaną,
a przez pewną Katarzynę z Górawskich Zdieszulską podpisaną. Co się do pow
szeczney wiadomości z tym dokładem podaie, że wydawczyną tejże karty białki
o iey odebranie u C. Kr. Gubernium Galicyi wschodniej wzgłosić się ma. W Krako
wie dnia 28 Czerwca 1798.

Pinkas.

